

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. S. Josephus. Omnes, quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi,
Phil. 2. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

S. Iosephus.

Omnes, qua sua sunt, querunt, non qua JESU Christi, Phil. 2. 21.

1. Considera, quantâ teneritudine affectûs te deceat compati bono JESU, quando vides tam paucos esse in mundo, qui ejus causam suscipiant. Omittamus eos, qui mundani dicuntur, quia profitentur servitutem mundi, quid ipsi faciunt tot Sacerdotes, tot Concionatores, tot Parochi, tot Prælati, tot homines consecrati Christo? an fortè omnes arcto fœdere colligantur in favorem Christi? ad vindicandas injurias Christi? ad ardentem querendam commoda & lucra Christi? imò tot numerantur inter eos sui amatores, qui querunt cum summâ aviditate, *que sua sunt, non qua JESU Christi*, ut ideo dicantur *Omnes*. Ita est, omnes amant quodcunque bonum Christi, illud approbant, illi applaudunt, illud desiderant, sed non *querunt*, quia longè diverso modo procedunt in causâ Christi, quàm suâ.

2. Considera hunc diversum procedendi modum maxime cognosce è duobus signis supra adductis. Nepe ex sensu injuriatum, & commodorum studio. Quoad injurias, videlicet, ut fremant ad injuriam personæ suæ, parentelæ, aut etiam familiae illatam? è contrario cum tot sint, qui toto die nomen Domini blasphemant, ubi sunt, qui illos ausint fulminare? Satis

illis est terruisse strepitu verborum Quot sunt adulteri, qui semper traseunt impuniti, quot scandalosi, quot sacrilegi, modò isti nullâ faciunt dîmînutionem honoris Christi? Quoad commoda, observa tantisper, quo ardore cogitetur de erigendo splendore domus, imò si fieri possit, etiam extollenda. Contrario quis est, qui pari sollicitudine unquam prospiciat tot pauperibus, qui sine pabulo Divini verbi per agros fame moriuntur? Aut quis est, qui pari studio promoveat Ecclesiæ proventus, vel incrementa Censuriorum? quin potius nonne verum est à multis ipsum patrimonium Christi sine discrimine verti in utilitatem domus? Miserram Christi vineam! Jam sunt plurimi, qui in illâ se gerunt ut Dominos, qui non contenti colligere fructum, quo se fariant, etiam foras efferunt, ut dent nepotibus, consanguineis, cognatis, aliisque prohibito tantâ injuria, quantâ nunquam usurpare licuit in vineâ cujuscunque hominis etiam plebej. *Ingressus vineam proximi tui, ajebat DEUS, comedere vas, quantum tibi placuerit, foras autem ne efferas tecum. Deut. 23. 24.* Hoc nimirum est cordi habere lucra JESU Christi? imò hoc est spoliare illam re suâ, ut deinde desinat reditus alendis ejus

ius fratribus minoribus, lucrands rebellibus, reprimendis adversarijs, remunerandis amicis.

3. Considera non solum multos non querere, *qua sunt JESU Christi*, sed plurimos uti JESU Christo, ut melius querant, *qua suasunt*. Id videre licet in utroque hoc capite, Injurijs, inquam, & lucris. Nam quod ad injurias attinet, invenies quosdam, qui JESU velut pallio utuntur, ad honorem suum melius protegendum. Et quamvis indubitarum sit Habitum Sacrosanctum, qualis est Ecclesiasticus, in summa veneratione ab omnibus habendum, videbis tamen non omnes eam venerationem postulare, quod habitus sit sacrosanctus, sed quod suus. Si omnes postularent, quia revera habitus est sacrosanctus, quomodo deinde spernerent in se ipsis, dum profanis intersunt catibus, amores profitentur, adulantur, negotiantur, aliaque exercent sacrae vestis adeo probrosa? Quoad lucra, observabis innumeros JESUM praetendere, ad illa efficacius promovenda. Aiunt pertinere ad dignitatem Christi, ut gradus sui splendorem conservent. Quis neget? an autem non etiam pertinet ad dignitatem Christi, ut multo magis in pauperes misericordia, mansuetudo, modestia, puritas serveretur? Certè Christus millies ore suo virtutes istas commendavit, splendorem verò nec semel quidem, quantumvis laudabilem, nisi degeneret in luxum. Agitur cum aliquo eorum, ut animum inducat ad promovendum grande quod-

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima*

dam opus obsequij Divini, ad erigendum seminarium, Ecclesiam, Cenobium, monasterium Virginum Christo dilectarum; illico respondent: *Nondum venit tempus domus Domini adificanda*. Agg. 1. Ad cultum & obsequium DEI rite promovendum opus esse consilio, expectanda tempora aptiora, occasiones magis oportunas, alias praecipitari negotium. Et tamen augendi familiam semper tempus est, omnes occasiones oportunas, omnes circumstantiae aptae videntur. Imò videbis, quantopere festinent, ne à tempore foedissimo ambitiosorum illulore prodantur. *Nondum venit tempus domus Domini adificanda* (hoc mirum est, quod jam olim DEUS querebatur) & dein *festinatis unusquisque in domum suam*. Agg. 1. Sed haec non sufficiunt. Invenies, qui saepe cum vanitate concionentur, huic verò pallium querant dicendo pertinere ad gloriam DEI, ut templum affluxu populi impleatur. Sed nulla est ejus gloria cura, cum alibi major est populi affluxus. Gloria Christi est, quod magna sit in sacro tribunali hominum frequentia. Gloria Christi est, quod propria familia Religiosa abundet palmis, quas ejus alumni retulerunt de gentilibus, haereticis, nedicam de peccatoribus, qui facilis subjugantur. Sed numquid etiam gloria Christi est aegre ferre, si tales palmae aequè pulchrae efflorescant in nemore alieno? Ecce in quem statum redigatur magnus ille Dominus, cui tantopere sumus obligati. Non solum volumus illi fidele

ob-

Q

obsequium præstare, sed etiam volumus, ut pro tegumento nobis seruiat ad operiendos defectus, hoc est, ad illas ipsas offensas, quas damus. *Servire me fecisti in peccatis tuis. Isa. 43. 24.*

4. Considera, rem esse dignam lacrymis, quòd tam injuriæ quam emolumenta Christi tam fœdè prodantur. *Omnes, quæ sua sunt querunt, non quæ JESU Christi.* Porro si tu desles, ut par est, ordinem tam perversum, decet plurimum esse sollicitum, ne tu in eundem incidas, ne illorum modo facias, qui, cum deplorant ætatis suæ calamitatem tam parca in remunerandis bene meritis, non advertunt se ipsos esse, qui talem efficiunt, dum augent numerum ambientium. Itaque te ipsum accuratè discutas, & videas tantisper, an sincero flagres amore JESU. An desideras id bene nôsse? vide, num oderis te ipsum. Hæc enim causa est, ob quam JESUS destituitur, quia fideles pleni sunt proprio amore. Mereberis illum radicitus extirpare, si etiam cum permittitur, nolis querere te ipsum. *Nemo, quod suum est, querat. 1. Cor. 19. 24.* Non est dicendum, quòd velis primò procurare gloriam Christi, deinde tuam, sed quòd unicam velis Christi gloriam. Ita eris securior, nunquam te specioso Christi nomine pro pallio usurum. Quidquid proponatur tibi operis aut negotij gerendi, fac, ut quamprimum mens evolet ad cogitandum, an id celsurum sit ad honorem Christi. Ille te impellat ad eundem, vel manendum,

ad vigilandum, vel quiescendum. Cum fortè audis nova mundi, ne te misceas, nisi ubi partem aliquam Christus habuerit. Millies renovo sed ex corde, protestationem non esse tibi curæ, ut vel momentè vas, nisi liceat illi soli vivere. Oportet æquum est, ut non semel tantum tuas amare Christum tuum multo amplius quàm te ipsum, sed ut neque ames, nisi propter solum Christum mare contingat.

5. Considera, quomodo in gloriosissimo Josepho voluerit Dominus habere hominem, qui non pro se, sed tantummodo pro Christo fuit. Nequidem sponsus Virginis, sed non quatenus serviebat ad tuendum honorem Christi, ne illegitimus haberetur. Ceterum servare debuit Virginitatem semper illibatam, quemadmodum Ulmus copulatur Viti, sed nihil omnino de ejus fructu participare. Fuit etiam Pater Christi, sed solo vocabulo, auxilio, & affectu, hoc est, quòd curam sollicitam, quam gerere ergo filios Patres solent. Sed non idem quod tamen fieri potuit, concessus est honor genitoris. De rebus gestis nihil constare debuit, nisi pauca quædam, quæ ad majorem Christi cognitionem spectabant. Et post fata debuit multis seculis manere ignotus, in gloriam, & quasi in oblivione, hæc est dicere, populi devoti, quia non pariter conveniebat honori Christi, existentibus quibusdam Hæresarchis, qui hunc errorem inter gentes in principio disseminarunt, fuisse Christum verum.

veram progeniem Josephi, unde ne-
cessè fuit, ut malo confuleret Ecclesia
exiguam potiùs ejus æstimationem
demonstrando. Et sic mirum non
est, cum quoad externum cultum plu-
rimis sanctorum postpositum, qui
merito nec componi cum ipso possint
adedò, ut, si penitus perpendamus,
hic sanctus tam sublimis terram atti-
gisse videatur, ut à Domino impetra-
ret famosum illum titulum: ad quem
tanto ardore Divus Bernardus aspira-
bat, cum diceret; *Bonum mihi, si me
dignetur uti pro clypeo.* Quia reverà
semper pro scuto fuit, quo se JESUS
defenderet, omnia excipiendo tela,
quæ aliàs ad illum ferendum tende-
bant. Quoad vitam defendit, cum
illum servavit à gladio Herodis, citò
transferendo in Ægyptum maximo la-
bore suo. Defendit à fame, quia ipse
fuit, qui de alimentis prospexit, De-

fendit à frigore, quia ipse fuit, qui
providit de vestitu. Defendit ab illà
gravi mendicitate, quæ aliàs in quo-
cunque genere imminebat, quia ipse
fuit, qui sudore suo illud quotidie su-
stentabat. Defendit denique à sacri-
legis imposturis tot calumniatorum,
quia tam vivus quàm mortuus utilis
fuit ad servandam ejus gloriam peni-
tus illatam. Et idcirco etiam hic
sanctus erit, quem tibi maximè Advo-
catum eliges ad eam, quæ planè sum-
ma est, obtinendam gratiam, ut nolis
ampliùs in hac terrâ vivere nisi pro-
pter Christum. Verum est, quòd ad
se recurrentes undequaque protegat:
Clypeus est omnibus sperantibus in se.
Prov. 30. 5. Tibi verò non est precan-
dum, ut te defendat, nisi à te ipso,
inimicorum, quos habes, crudelissi-
mo, dum, ut tibi vivas, non vivis
Christo.

XX.

S. Joachimus.

*Filij Sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam DEUS da-
turus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo.*
Tob. 2. 18.

1. Considera, quid demum fuerit o-
mnium sanctorum vita super
terram, nisi expectatio quadam con-
tinua: *Dies multos expectabis me.*
Os. 3. 3. Illi, qui exiterunt ante Ad-
ventum Christi, quid aliud fecerunt,
nisi quòd expectarent impleri promissa
sibi facta? Nonnulli ea procul aspe-

ctabant, & cum aliud non possent;
salutabant. *Defuncti sunt, non acce-
ptis repromissionibus, sed à longè eas
aspicientes, & salutantes.* Heb. 11.
Quemadmodum Peregrini faciunt, qui
cum eminus prospiciant Terram San-
ctam, neque tamen ad illam aditus
concedatur, salutant. Alij propius
vide-

Q₂